

ГЕОРГИ КОНОВСКИ ГРЕШКАТА

chitanka.info

По обяд Бог отдели малко време и за себе си. Не, че имаше какво особено да прави — от храна не се нуждаеше, от питиета съвсем, дрехите се появяваха върху му отнейде си, нямаше нужда да се движи, затова и не му трябваше почивка...

Но напрежението си го биваше — ежедневието му беше натоварено. Както е нормално за един Бог. А щеше да изпълнява тая роля още няколко милиарда светлинни години. От една страна — немного време. От друга... От друга по-добре си беше като ангел...

Обаче — такива бяха правилата на Вселенския разум. Цялата сложна и стройна система на Хаоса се нуждаеше от наблюдение и контрол. Поради което ангелите бяха обявявани временно за Бог и носеха пълна отговорност за ставащото в безкрайния Космос, че и за самата Вселена...

А в толкова много Космоси се случваха толкова много събития — и всички рискови...

Ей го — преди няколко милиона хилядолетия, дето се вика съвсем наскоро, дежурният ангел си въобрази, че е наистина Бог. И решил да промени някои неща в структурите на Хаоса...

Все още ангелите-чистачи събират пръснатите надалеч слънца и планети, преработват ги, възстановяват разнебитените звездни полета. Но най-трудно е, когато попаднат на Черна дупка... Що труд, що материал отива за запушването ѝ, запечатването, подобряването и рехабилитацията на региона...

И няма право на грешка! Защото Вселената не прощава...

Ей го — Сатанаил, добър приятел, трудолюбив ангел, този, дето се сметнал за Бог, беше жестоко наказан. Отрязаха му окончанието на името, сложиха му опашка и го назначиха за завеждащ Долния свят. Оня, дето Вселената използва за мазе и трупа всякакви непотребни, че и вредни отпадъци...

В този момент Гавраил се сепна. Каква щеше да стане — остави се на мислите си и аха да изпусне управлението на Безкрая. А днес имаше сложни задачи в него — да се създаде Кристална планета, да се измислят нови живи организми за малката планета Пет в Звездната система Рапон... И някои простички неща — основното от които беше отпадъците от строежите да се изхвърлят на Сметището...

Имаше немалко неща за изхвърляне — пороци, морални изкривявания, надценявания, грехове. Но дежурните ангели вече

трябваше да са ги събрали и подредили на Сметището...

Гавраил погледна в безкрайността и мисълта му стигна до водача на ангелите. Онзи веднага отговори с подобаващо чиновничествено:

— Да, Управителю на Вселената?

— Свършихте ли с боклука?

От другата страна настъпи тишина, после ангелът бавно започна:

— Ами... Така се случи...

— Не забравяй, че съм всевиждащ... Защо объркахте маршрута?

— Управителю на вселената, всичко беше изпълнено според Законите. Отделихме боклуците и... Точно тогава малкото ангелче, което за пръв път излиза на работа — ами само на двеста светлинни години е...

— Накратко!

— Сбъркало... Занесло всички тия боклуци и вредни неща в Далечната мъглявина. Добре, че архангел Михаил забелязал и го накарал да занесе излишното на Сметището...

Бог въздъхна. Ангели, но... После погледна към Далечния ъгъл на Безкрая. Видя усилен труд — ангелите изсипваха всички отрови и боклуци на Сметището... Как го нарекоха? Ах, да — Третата планета в Затлачената система...

И без това я беше оставил на само себе си... Бяха му докладвали, че там се появили някакви същества, после измрели, изникнали от Нищото други подобни, че даже се опитвали да се събират в стада...

Абе, да правят каквото щат... Далече са от нормалните звезди, няма как да разпръснат заразите си...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.